

84.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 21 stycznia 1924 r.

**o zmianach i uzupełnieniach Taryfy towarowej
Polskich Kolei Żelaznych.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy towarowej Polskich Kolei Żelaznych (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) „Postanowienia taryfowe” wprowadza się uzupełnienia i zmiany następujące:

P. 5 uzupełnia się zdaniem następującym:

„Przewoźne zaokrągla się w sumie ostatecznej do pełnych jednostek taryfowych wzwyż.”

P. 17 uzupełnia się ustępem i) o brzmieniu następującym:

„i) ropa naftowa (przy przesyłkach z kopalni) i przetwory naftowe (przy przesyłkach z rafinerji) z gr. 49.”

P. 98 otrzymuje brzmienie następujące:

„98. Za przewóz do i od ładowni, połączonych ze stacją kolejową osobnymi bocznkami, opłaty oblicza się na podstawie osobnych umów, zawartych z właścicielami bocznic. Wyjątek stanowią przewozy węgla kamiennego i brunatnego, koksu, brykietów węglowych oraz miálu węglowego i koksowego, bocznicami, łączącymi kopalnie węgla ze stacją kolejową, za które przewoźne oblicza się za łączną odległość taryfową bocznic i linii magistralnej.”

Za przesyłki węgla kamiennego i brunatnego, brykietów węglowych oraz miálu węglowego i koksowego, przewożone z kopalni wyłącznie do stacji, obsługującej bocznicę, przewoźne oblicza się na zasadach ogólnych według stawek, wskazanych w tablicach opłat przewozowych (część IV Taryfy).

Przy przesyłkach zaś węgla kamiennego i brunatnego, koksu, brykietów węglowych oraz miálu węglowego i koksowego, przewożonych z jednej bocznic na drugą w obrębie tejże stacji, odległości bocznicowe sumuje się, a przewoźne oblicza się na zasadach ogólnych według stawek, wskazanych w tablicach opłat przewozowych (część IV Taryfy).

§ 2. W „Wykazie opłat dodatkowych” wprowadza się zmiany następujące:

W p. 1. „Ceny druków urzędowych i t. d.” opłaty za listy przewozowe wewnętrzne podnosi się z 4 na 6 jednostek taryfowych, za listy międzynarodowe z 6 na 10 jednostek, za formularze zleceń i t. p. z 3 na 5 jednostek, za ostemplowanie z 8 na 10, za wypełnienie listu przewozowego lub karty rejestracyjnej — z 3 na 5 jednostek.

W p. 11. „Opłata za ubezpieczenie dostawy” kwotę 100.000 mk., podaną w wierszu 3-im, zmienia się na „1.000.000 mk.”

W p. 13. „Opłaty za zawiadomienie odbiorcy i t. d.” opłatę za zawiadomienie telefoniczne zmienia się z 30 na 10 jednostek taryfowych.

W p. 15. Opłaty za dokonanie formalności celnych skreśla się uwagę do tego punktu.

§ 3. W części III Taryfy „Nomenklatura i klasyfikacja” wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W gr. 7. „Owoce i t. d.” w poz. b) wyraz „zagraniczne” zmienia się na „egzotyczne”.

W gr. 47. „Węgiel i t. d.” pozycję a) uzupełnia się nazwą „i miál węglowy i koksowy”.

W gr. 49. „Ropa naftowa i t. d.” klasy taryfy dla przesyłek pół i całowagonowych w pozycjach od a) do g) włącznie otrzymują odsyłacz *), a w rubryce „Uwagi” zamieszcza się uwagę następującą:

„*) Przy przesyłkach wagonowych ropy z kopalni, oraz przetworów naftowych z rafinerji krajowych przewoźne oblicza się według rubryki c) odnośnej klasy wagonowej za wagę rzeczywistą, najmniej za 10.000 kg.”

W gr. 82. „Kauczuk i t. d.” pozycję b) uzupełnia się nazwą „i obrzynki gumowe, przeznaczone do przetopienia”.

W gr. 122. „Ocet i t. d.” w tytule skreśla się wyraz „jadalna”.

§ 4. W części V Taryfy „Taryfy wyjątkowe” wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W tar. wyj. № 4 p. 3 „warunki stosowania” uzupełnia się zdaniem: „stwierdzające, iż przesyłka przeznaczona jest do budowy dróg lub brukowania.”

W tar. wyj. I p. 1 „obszar ważności” uzupełnia się stacjami „Borysław, Cieszyn, Dziedzice, Ustroń, Zagórzany, Żory, Bogucice, Wielkie Hajduki, Rybnik, Siemianowice Śl., Chebzie, Nowy Bytom, Mikołów, Mniszek pod Grudziądzem, Szarlej, Huta Laury, Królewska Huta.”

W tar. wyj. I i II p. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się na początku zdaniem: „Przesyłki powinny być dowiezione do stacji drogą kołową lub bocznicą prywatną”.

W tar. wyj. V p. 2. „Opłaty” w ust. c) wykaz stacji uzupełnia się po słowie: „Kołomyja” nazwą stacji „Krosno”.

W tar. wyj. VI w tytule po słowach „brykietów węglowych” dodaje się „i miálu węglowego i koksowego”. W zależności od tego w ust. 2 „Opłaty” po słowach: „kl. VIII” dodaje się słowa: „a za przesyłki miálu węglowego i koksowego według kl. IX”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*